అవతారిక.

శ్రీమదఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకుండును శ్రీశేషాద్రినాథుండును నగు శ్రీవేంకటరమణ పదారవింద ధ్యానాధీనమానసుండగు శ్రీమన్ లింగము వేంకటరాయ మంత్రిచే రచియింపంబడిన శ్రీవేంకటరమణశతకమందలి లేఖక ప్రమాదజనితదోషంబులు లేకుండునటుల పరిష్కరింపంబడియె.

కం॥ తప్పులు గల్గిన శ్రీపతి। కప్పంబై
స్వచ్ఛమాటకవిబుధజనముల్। ఒప్పుగ చే
కొనదగునని। యొప్పిదముగ విన్నవింతు
ను బత్తపుఫణితిన్ ॥

కం॥ పాలున్నీర్లును గలసిన। మేలుగరా
యంచ రెంటి ధరించియుదా। పాలును
గ్రోలు తెరంగున। మేలుగ కవివరులు దీని
మెచ్చనుతింతుర్ ॥

VIZAGAPATAM.
Printed by
V. Bhavanishankarasastry.
ARSHA PRESS. 1878.

శ్రీ వేంకటరమణాయనమః.

కందాష్టోత్తరశతము.

కం॥ శ్రీశేషాచలవాసా। నీశేషలోనర్త్స్యవారి ని
రతముంచఁబ్రోవఁగ। రాకలమతివంటిహృదయుని। వేడుఁ
దవైనన్నుగాత్రు వేంకటరమణా॥ ౧.

సేమంబానఁగుచుక్త్రుల। నీమంబునఁబ్రోతువను
చుని న్నే మదిలోఁ। గామింబగొల్తురటని। న్నేమాయను
బంధినాడవేంకట॥ ౨.

విధిచదువులుబ్రమిన్నిలిపం। బుధిఁజొచ్చినమీనమ
గుచుఁబొందుగదమజాఁ। వధియించియుఁబ్రోచదు
వులు। విధికిచ్చితివారమరలవేంకట॥ ౩.

అమరాసురులమృతముకై। విమలపయోరాశిఁచ
రువవెసకమతమవై। యమరులకునమృతమిడిసుర। వి
మతులనోడించితౌర వేంకట॥ ౪.

కనకాక్షుఁడేబజగములు। వసటాంబధఁగఁజేయవా
నివధియించుటచే। వనజమునఁసెదపద్దివే। ల్వినభూ
లోకిటరూపనీకు వేంకట॥ ౫.

వీరుఁడగు హేమకశిపుం। దారయఁగను తుగానిఁ బె
ట్టనటనరహరివై। వీరమున దనుజుఁ జీలిచి। వీరత్వము
జూపితౌర వేఁకట॥ ౬.

ఇలమూఁడడుగులు దానము। బలిదైత్యునివలనఁ గొ
నుచు బలియుఁడవైనీ। బలిశిరమంబుఁ జూపితి। విలస
న్మణిమకుటధరణ వేంకట॥ ౭.

వసుధాధిపాధములవె। క్షసమగుధారమున కవ
నిగందఁగమరినీ। వసమబలధాగ్గఁడవై। వెసన్నృప
తులఁద్రుంచితౌర వేంకట॥ ౮.

దశరథరాముఁడవైయా। దశముఖుఁబరిమార్చి యు
న్నలదయనేలుచునీ। యశమెల్లదిశలునిండగ। విశద
మతిఁ వెలసితౌర వేఁకట॥ ౯.

బలరాముఁడవై దనుజుల। బలమెల్లనునీరు జేసి ప్రా
జ్ఞతమీరన్। ఇలనేలియాతఁడుండన వెలసితివఁట దేవ
దేవ వేంకట॥ ౧౦.

బుద్ధావతారమున నుబ్రి। బుద్ధుండన నుతికె
క్కిపురుషోత్తముఁడ వం। దిద్ధాత్ములకూరికలను। వృ
ద్ధిఁ బొందింతువెపుడు వేంకట॥ ౧౧.

ఖలులన్ కరవాలంబున। విలయంబొనరించి ధాత్రి
వేరను నీతున్। బలశౌర్యతేజములతో। వెలసెదవటన
న్నగాత్రవేంకట॥ ౧౨.

దశవిధరూపములనహ। ర్నిశమును ధ్యానమునఁ డ

లఁబినీదగుమహిమన్ । దశదిశలఁ నుతిజేయుచు । బిశదముగాఁ గొల్తునేను వేంకట॥ ౧౩.

భావమునఁ దలఁచి పలుమరు । శ్రీశుఁడనుచు నిన్ను నేఁడఁ గౌతుకమొప్పన్ । శ్రీవరబ్రోచితవఁట విరి వీవ నశేసేవఁ జేతు వెంకట॥ ౧౪.

శేషగిరిధాము వినుమా । భాషాపతికైనఁ గా విభళ్ల నకునైనన్ । శేషపతికైన నీదగు । వేషంబులు బాగ డఁదరము వెంకట ॥ ౧౫.

కలియుగమునందు శేషా । చలపతియే దేవుఁడనుచు జగమెల్లను నిన్ । గులదైవముగా నమ్మిరి । విలసత్ప్రియయావిమథన వెంకట ॥ ౧౬.

నీకొమరుఁడు ముజ్జగముల । నాకులతన్ బెట్టఁ బ్రోవ వావగిదనినన్ । జేకొని దుష్కృత మెంచక । వీకన్ ననుఁ గాళ్లకరుణ వెంకట ॥ ౧౭.

వాటమగు చెంచుగరితను । నీటుగఁ జేపట్టి మిగుల నైయ్యమ్ము తోడన్ । గూటమి దేలుచు మనునే । నీట నమ్ముఁడ మొందలేదె వెంకట ॥ ౧౮.

పతిశాపమునను గౌతము । సతిశిలగాయుండ నీదు చరణము సోఁకన్ । నశిగ్గాని నాతించుచు । వెర లన బాయఁగ లేదె వెంకట ॥ ౧౯.

కరివల్లభుండు మకరిచే । గరిచేడికి శ్రీశ వేగఁ గాచుటఁ గను । పరిపరి నామము లేడఁ । వరవక...

శ్రీవరేశ వెంకట॥ ౨౦.

యాదవకులు నావవహ్నాశి। మోహవమడరి శౌత్రుడు
నుచు ముయని స్వేడం। గావకశిఖిపల్లాక్షవ। వే
ద్ధరవేషధర వెంకట॥ ౨౧.

కపురపుటారకు తెలమిని। నిపుణతననుదినము
సుఁగనగనిత్యశ్రీశే। స్మృతులబోధవవేమునమున। వి
పులయశోభవయులను వెంకట॥ ౨౨.

శ్రీరమణీవరవిభవ। వారిజములుగొల్చి వానవాడ
లునిరులన్। గోరగదిక్పతులనుగా। వీరలఁజేసితివిగద
వ వెంకట॥ ౨౩.

కమలాసనుండు నీపిన్నయ। కొమరుండైనీదుకరు
ణాకోవిదుఁడగుచు। క్రమముప్ప సృష్టిఁజేయఁగ।
విమలముగా వెలసెజగము వెంకట॥ ౨౪.

అకటా వికటములాడి। కుటిలులకు నిరులో
తంగి సాధుజనులకు। నరకయమపురజనులు గా। విక
టముతింజేయఁదగదె వెంకట॥ ౨౫.

సాధులకపత్యతిఁజేయుచు। బాధలనొందించు ఖ
లులకుంగవరించుయా। సాధులకుఁడింపరనని। ఏనుల
పాటితిప్పగాదె వెంకట॥ ౨౬.

అవివేకులు పూజ్యులుగా। సువివేకుల సాధు లా
చు నిరివారిలొఁదోఁ। తవముప్పఁగొలువఁజేసితి। వి
వివేకము నెంచవలదె వెంకట॥ ౨౭.

త్రివిక్రమగంగాతోయము । లవగాహనసేయు వారలతిర్ణుట్యలనట । సవిధినిగొల్చినవారల। విబుధ గణులనుంచెదగున వెంకట ॥ ౨౮.

సంకటపడుసజ్జనులకు । శంకరుండనినసాధుజనములు పొగడన్ । పంకజభవ భవ రోగులు । వేంకటవరుఁడనుడివిరి వెంకట ॥ ౨౯

ఁ కింబులులోకేశులు । లోకాలోకాధినాథులు నునీదయచే । శాశ్వతబలులయ్యెనని । శ్రీదగతివార లకును వెంకట ॥ 3౦.

గిరులేదుసగాఁగ దాక్షిణ్యము । సరుదుగ కడగిరిని వెలసి యార్థుం గోర్యుల్ । యారమరసేయకనుసగు చు । వరకుమని బోధువెప్పుడు వెంకట ॥ 3౧.

ఇరత్రగను స్వామివరవు । పృథివీతరమున క్షేత్రమితములునీ । వరుసారఁ జేయనుసగుచు । విం విగ వెలసితివివరశా వెంకట ॥ 3౨.

అహిరాజతల్పశయనా । రహిమీరన్ క్షేత్రశేఖరా ప్రతదీపా । వరమోదమొందిబోధుతు । విహగకులా ధీశవాహ వెంకట ॥ 33.

సలిలితగోగర్భస్థిత । సలిలంబులదోగువారి సత్ఫలములకా । విలయంబొంతగ జేయను । వెలసితి విరలియగున వెం ॥ 3౪.

నీమూర్తి నంతయుక్త । శ్రీరంగంబైనకథనుచె

లగుచు వ్రజల్ । ప్రేమ నలిపెను వాకల । వేమారు
ను బ్రోతువెలను వెం॥ ౩౫.

ఆ పదలాదవినయమ్మూడు । నీపదయుగులు గొల్చి
మ్రొక్కునే పునపిరులన్ । పాపింపబో బ్రోచితివని । వే
పతియును గతియునగుచు వెం॥ ౩౬.

ఇలలో నా పద మ్రొక్కులు । నలలిత సంపదల
మరచు జనులకు దెలియన్ । గలల దోచుచు నుడు
పుడు । వెలయగ గని బ్రోతువెపుడు వెం॥ ౩౭.

ఇహ జన్మ సంచితాఘము । లిహ మందున నేన గాంచి
ములవా శ్రేతులన్ । మహిమాతిశయముల జేయుచు । ప
హరించితివహి నగమున వెం॥ ౩౮.

శ్రీధవ శోరికలానగుచు । వేధలు మాన్పుటకు జా
ల లేనియనింకే । విధి జెల్లు శ్రీశ నామము । విధుసోద
ర రమణ ధరణి వెం॥ ౩౯.

ఇందీవర సుందర ముఖి । కుందార్చిత పాదకమల
కోవిదబృందా । నందితమునివందితగో । విందముంద
రాద్రిధరణ వెం॥ ౪౦.

తావక ముఖకమలామో । దావహ ముదితాత్ములౌ
చు మానీశాళుల్ । భావిభవంబుల జెందర । వేవిధముల
ముక్తులౌరి వెం॥ ౪౧.

దోషాచర నాశాశ్రిత । పోషా శేషాద్రివాస బుధ
జనముని సం । తోషా శ్రీభాషావర । వేషా మణిగణ

విభూష వెం ॥ ౪౨.

ఘోరభవసాగరమునే । నేరుపుతో దాటుటకు ను విన్నోడగవా । ధారంబనినమ్మితినీ । వేరతుంచ వలెనుగ్ము వెం ॥ ౪౩.

నేనటనొందకునేనీ । దానటయైబోరితునననుచు దానలుమూన్నె । జేనిలిపివేఁడవే । నేనరియున్నా నని వుడు వెం ॥ ౪౪.

నీకన్న దిక్కు మఱియే । లోకేశులు గలరు జెప్ప లోకాధ్యక్షా । నాకన్నఁడినుండెవ్వనవి । నేకథపైలో నగలడె వెం ॥ ౪౫.

విధివశమున నుంచడిన । వ్యధమగు పారిభ్రమ ను వెలిగాచోవఁగ । వ్యధపుచ్చ వేఁ మఱినే । వ్య ధ గానినేఁదుఁటేల వెం ॥ ౪౬.

కలనాటి ధనమునిలగా । వలసినతరి దాచనివరివ శమానవియా । దెలిసినిధనవాంఛలువిడి । వెంయ గనినుగొలిచినాఁడ వెం ॥ ౪౭.

బాలకులను పజ్జననెటు । బాలొనగుచు బెంచునె పుడు భావమునందుఁగ । మేలుగపోషించుటకై । వీ లుగ భావించవలయు వెం ॥ ౪౮.

పాదూద్య పచారంబుల । పెరిమాతిశయంబు మి గులపిరియవాక్యములఁగ । నేమంబులొనగుమునినిఁగ । నేమారు నుతించినాను వెం ॥ ౪౯.

సర్వేశా నంబో నగడ। వేద్యుండఁ టంచుకొన్న
వేశివిసాకర । చోద్యంబగు శరలోనగుదు। విద్య
ప్రదూ కాంతిదాయక వెం ॥ ౫౦.

నీచిత్తము కనువేనే। మీచేయు గలదిలేదు మేలాం
తగన । స్నేహాస్పద జేసినని। నేచేయుగవలయుఁ గ
రము వెం ॥ ౫౧.

ఈ సదయంబున కన్నద । జేసిన నీవేదనలకు చే
దోడెవరు । నాకటలేకనుకదిలో । వేసట నెం
దనుకుమ్మి వెం ॥ ౫౨.

ధనికులను వేఁడఁ జాలక । దినమొక యుగము వలె
నేను వృథ కంటినైనా। వన నాథుని నెన్నమ్మితి। వినునా
తాతత్రియంబు వెం ॥ ౫౩.

ఎప్పుడు బ్రోచెదవోయని। గొప్పగ నామదిత
లంచు కాని యుంటినినా। తప్పులు చిత్తము నుంచక।
విప్పుడు నాచిక్కులెల్ల వెం ॥ ౫౪.

ఆపదల చెర్చి సౌఖ్యము। లేపున నొందించు బిరుదు
నిదేయని నీ। పాపనస్త్రుగుఱి కృప। నీపతి గొలుచు
గవలెను వెం ॥ ౫౫.

నీవే తల్లి వితండ్రివి । నీవే బలవేల్పనాకు నీవే గురు
డువురా । నీవే సర్వము నిజమిది । నేవేలయు గొలుతు
కుడు వెం ॥ ౫౬.

నీదాసదాసుని । మీదఁ గరుణారసంబు

మాయి గొల్చునా। మాహాత్మ్యజేయ కున్నను। వేదా
త్ముడ తెలిసెదను వెం॥ ౫౭.

నేరము గల్గిననను నీ। వారలలో నొకని గాఁ గవడిని
సేవల్ । నేరుపు మని నీ భక్తుల। చేరుగ నియ్యమింతఁ దగా
దె వెం॥ ౫౮.

పిలిచిన పలుకవు నీకి। యలసత లేము యశ్యాకునా
భారము గా। కలకాల మెల్లనమ్మితి। ఖలనత్త్వణిరాజ
శయన వెం॥ ౫౯.

పరివారిలోన నేసలు। మరుదిరుగ టకోడి నిన్ను
మదిలో వేఁడగ। కరుణించి కరులనో ఫగుచు। వెర
పకుముని గావరాదె వెం॥ ౬౦.

ఏయెడ జూచిన మదిపెడ। బాయక నీ చరితమెల్ల
పలు తెరగుల నే। వ్రాయుచు జదువుచు నిరతము। వే
యుగముల భజన జేతు వేఁకట॥ ౬౧.

దయ లేదెందుకు నాపై। నియమముతో త్రికరణ
మున నిను గొల్చుచు నాశ్రియుడనై యనన్యమెరుగక।
వెయి నోళ్ల నుతింతుగదర వేఁకట॥ ౬౨.

శిలోలనన్ను చేకొని। కాలాంద గజేయ మనుచు
మృదుతరము గా। చాలగ మదిలో వేడిన। వీలావిడనా
డనన్ను వెంకట॥ ౬౩.

శృంగారము పృసలవేల్ । మంగారవరవరమెనం
గమన్యుఁడగానా। స్వంగీకరించరాదే లర। వెఁగలినవిధ

లబిర్రైన వెంకట॥ ౬౪.

శుభదాయకుండవీవని । యశయపవిత్రుడవనిని
న్నునభినుతులొప్పన్ । ఇభరాజవరదవేడితి । విభవా
నులొసంగిరయ్యెలు వెంకట॥ ౬౫.

తెన్నగబో్రచుటంచును- మన్ననచేవేడనీదుమన
సొప్పకనఁ । కన్నెడజేసినవిదువను ! వెన్నయిరిన్న
ట్లుళౌన వెంకట॥ ౬౬.

కొంచకనికనైనానఁ । వంచనసేయుటలుమాన
వలదాయికన । న్నంచితమకి నేలుయుసే । యించెదనిప
దయుగంబు వెంకట॥ ౬౭.

పోషించకున్నమరినఁ । పోషించేవాకలేవరుభు
విలోవలనిఁ । భూషించనాదువశమా । వేషంబులికేల
చాలు వెంకట॥ ౬౮.

శరణనను బో్రచుమనిని । న్మరిమరివేడంగనీదుమన
నింతైనఁ । కరుగదుశిలయయ్యెనుయిక । వెరచెదనాని
న్నుదూర వెంకట॥ ౬౯.

అనయము మనమున నీపద । వనజంబులెగలియ
టించువడినిన్వేడఁ । కనికరములేకనామొర । వినకుం
డుటనాయమటర వెంకట॥ ౭౦.

వంచనజేసినదంతయు । సంచితమైయుండు నీకు
నంతయుమెదలో । నుంచకునిజముగగొనియా । వింపుము
నీచిత్తమందు వెంకట॥ ౭౧.

వెయ్యార్లు మాటలేటికి। నెయ్యంబున నిన్ను వేడి న
సుపు యీరన్।తియ్యాలించగపనమికి। పియ్యంబవట
య్యా నాకు వెంకట॥ ౭౨-

నయ్యాట లేల నాతో। పయ్యారములికను వాలువ
రు సన్నికున్। ఇయ్యెడ సుదతులు పదియా। ర్వేయు
న్నెనమందు)లేర వెంకట। ౭౩-

కల కాలమెల్ల నిను నే। సలలితమతి గొల్వనాకు
నాపు నకతనీ। కులగోత్రము దెలియగన। న్వాలిచూచు
టగళ్లు గాక వెంకట॥ ౭౪-

నా రికునిన్ర్ప మరిని। ఘోరవును ముటను నే కటూ
పుడనని నా। నేరములెంచ దలంచిన। వేరే వినుతించ
ల వెంకట॥ ౭౫-

కంటిని నీరూపము కను। గొంటిని నీపిటగల్గు గో
పురములలే। దంటిని నీసరి దైవము। వింటిని నీ చరిత వె
ల్లె వెంకట॥ ౭౬-

మాత్రాత్ముడనని నాదగు। నేరంబుల నెల్ల వెదకి నె
యగనన్నున్। దూరంబు సేయజూచిన। వేరేదిక్కెగ
నాకు వెంకట॥ ౭౭-

వడువు పానకంబులు। నెడపక భుజియింప నే
ర్పి యేమరి నన్నున్। విడబిన విడచెద నేనిను। వెడమాట
లు వాడగాను వెంకట॥ ౭౮-

ఎప్పటికైన నైనను। ముచ్చట చేనీకు వదనెను

వరనడచుచు । ఇచ్చకములెన్నిపలికిన । వెచ్చవిడదుగ
న్యాయమైన వెంకట ౯-

ఇత్తరినాచరితంబును । కొత్తగవినుపించనేలగొ
బ్బునసేసి । చిత్తమురంజిలజేయగచిత్తముగలదయ్య
నాకు వెంకట॥ ౧౦.

ఇచ్చకములాడనెన్నడు । మచ్చికమీరంగనాదుర
దిలోనెవ్వడున్ । నచ్చినభక్తినిగొలుచుచు । విచ్చలవిడి
సేవజేతు వెంకట॥ ౧౧.

పన్నగశయనానిను నే । చిన్నతనమునుండి గొల్చి
సేవించితినిగా । కన్నెడసేయగనీమది । విన్నదనము దో
చదయ్య వెంకట॥ ౧౨.

ఘటనాఘటనసమర్థుడ । వటవన్నికగానవలదవ
సజౌదరన । న్నలమటలు సేయనీకే । వెటకారము తే
లనయ్య వెంకట॥ ౧౩.

నిరతము శ్రీరమణ బిరు । దరువారగ జగములో
ననల్లుకొనెనుసి । బిరుదంత సత్యమేనా । వెరపుడుగ
జాలదయ్యి వెంకట॥ ౧౪.

ఒడయడవీవనిమదిలో । తడబాటించుకయు లేక
తక్కువ సేయన్ । వెడతెరయ్యెనునన్నుగ । యెడనా
డెటువేరుసేయ వెంకట॥ ౧౫.

కలకాలమెల్ల నీవే । నలవడ నాదైవమనుచు నాత్మ
నునిలిపితిగా । తలచుచు బిలచిన పలుకవు । వెలయ నిక

జేసితే మొ వెంకట||౨౬

ఏదీనీదయ నాపై। రాదెంతకు నేరము మిరాశిగ మశా।నిరాసుండను గానా। వేదాంత విహార నిత్యుల వెంకట ౨౭.

మంత్రములిక చాలించుము। తంతుల బడనీక నన్ను రక్షించియునా। చింతల నెల్లను దోలుచు। చింతగబోక శంకరాద వెంకట||౨౮.

వెతలం బెట్టక ననున। మృతితో డచునీరులో నింగి మహాత్ముగా।నత్య్రపజేయుగ నంతా।పితమని నీవు దిదలంచు వెంకట||౨౯.

అటమటలేటికి నాపై।కటకట నీకరుణ రాదుకతిగా తుడవై। కటుదూర్గ మెపుదినూనిన। వెట కారముల సగదర వెంకట||౩౦.

కానీరా నాసామీ।యేసూయలు సోబి రౌయిసని ఝుగమరలక। నే నీదయనాం దెదనుచ। నీనుండను గానుసుమ్ము వెంకట||౩౧.

కొన్నాళ్ళు నన్ను చేకావి।మున్నెన్నో బసుతులో నగి మందితుని గాజే।.నీన్నాళ్ళకు కనుమొరగుట। మిన్నా నమటయ్యె నీకు వెంకట||౩౨.

ఆడిమానల కొడయడగా। కరు దుష్కృతమైన యట్టి కష్టములను నీ।విడి నన్నుకాం చుదానిన।దయ తరనిన్నులను కేలవెంకట||౩౩.

పాతురజస్సుడననినా । కామితములు వృథలు చేసి గారడముననా । నేమతులలవలవ లేనియయు । వేమరుని న్నే మనందు వెంకట ॥ ౧౪.

ఆనయిడిబల్కెదనునా । మానసికమునందునిన్ను మరువకనెపుడుత । ధ్యానము సేయుచుగొల్తున । పి నవుకృపనింపిబ్రోవు వెంకట ॥ ౧౫.

చింతములేలనిపలుమరు । మంతనమున వేడనీ దుమననింతైనత । శాంతింబొందదుగదనీ । వెంతో ఘనుడౌట నేమి వెంకట ॥ ౧౬.

ఎందుకుమరపెందుకువ । న్నందరిలోమందుకామి తార్థునిజేయుత । కందువలేనీకిపగో । వందుడనాగుం దుమాన్ను వేంకట ॥ ౧౭.

చాలునను మరి చాలును నీ । పాలబడుట నేనుని । ద పాలకశ్రీగో । పాలాశ్రీలోలాయిది. పిలాకరుణాలవా ల వెంకట ॥ ౧౮.

మనవివినిబ్రోవుమని నే । ననుదినమును కోరి వేడనా లించవునీ । కనువయ్యే నేమొనామొర । వినబడదే చెవుల నిండ వెంకట ॥ ౧౯.

లే వానా పాలిటనిధి । క వానాయిష్టవేల్పు కామి లునీ । వినానాదరిరావా । వేవేలవరంబులీవ వెంక ౨౦.

· ... నీ ... హృదయము । గా ... లునుఘనిప

రూపంబు గాదేనియుని । డాబెల్ల జూచెదనునీ । ఏలో
లగరమ్ము వరము వేంకట ॥ ౧౦౧.

నగధరుఁడవగుచు నిన్నే । జగమంతయు నుడివెగా
నజగతికరోరం । బగమయ్యె దాని బూనుట । వెగటుగ
తరినుడవుగావె వేంకట ॥ ౧౦౨.

వనచాడి పరిపరివిధముల । రసయుక్తులనిన్ను వేఁ
డరక్షించుటకున్ । అనఘానతేజనికి । విసవేమిర
లక్ష్మీరమణ వేంకట ॥ ౧౦౩.

దైవంబవనుచు నినునే । భావంబున నూదుకొల్పవ్రి
త్యహామందుఁ । సేవిఁచుచున్న వాఁడను । వే వేగ ధ
రింపరమ్ము వేంకట ॥ ౧౦౪.

ఏదయ్యా నాపైదయ । రాదయ్యా నీకు కరుణా వా
నందుకుదో । వేదయ్యా బ్రోవగనీ । వే దైవంబవుగద
య్య వేంకట ॥ ౧౦౫.

లేరా జగముల బ్రోచే । వారీవిధి శ్రితజనాళి వేడియుం
చకజే । సేరావంచనమరినీ । వేరాం ననుబ్రోవ గతి
యు వేంకట ॥ ౧౦౬.

కారణము లేకనన్నిటు । గారియ పెట్టంగ నీకు గలఫ
లమేరా । సారసలోచననీమది । వేఱుగ ననుదలచద
గవె వేంకట ॥ ౧౦౭.

ఏరా యిటు రారానీ । ఏరాయథ యుస్త్రమిపుడు
వేడిచి సేరం । వేరా సుకుమారా నే । వేరా నాదరికిరా

ర వేంకటరమణా ॥ ౧౦౮.

అష్టోత్తరశతకంబము । లిష్టఫలముగా నీకు నిచ్చి ।
తిన్నన్నన్ । దుష్టాత్ము జేసి బ్రోవుమి । శిష్టాధిపవినుత
చరణ వేంకటరమణా ॥ ౧౦౯.

మంగళము మంగళాకర । రంగుగ నీ కంకితముగ
రచియించినయీ । లింగము వేంకటదాసుని । వెంగ
లికబ్బముల బ్రోవు వేంకటరమణా ॥ ౧౧౦.

సంపూర్ణము.

శ్రీ యలమేల్మంగా సహిత
శ్రీ వేంకటేశ్వరార్పణమస్తు
